

TRUYỆN VIÊN NGỌC ƯỚC VÀ CON QUẠ TRẢ ƠN

Ngày xưa có một thằng bé chăn trâu cho một nhà phú hộ kia.

Một hôm nó đánh trâu ra đồng ăn cỏ. Chẳng may trâu bị lạc mất. Người chủ độc ác bắt nó phải đền tiền. Nhưng nghèo như nó, đào đâu ra tiền mà trả.

Thằng bé đang nằm bất động ngoài ruộng suy nghĩ miên man chưa biết phải làm gì, thì một con quạ cái từ đâu bay tới. Thấy nó nằm im, quạ tưởng là một xác chết, định ăn thịt. Thằng bé nhanh tay tóm được con quạ và nói:

– Mà định ăn thịt tao à? Tao phải giết mà mới được.

Nhưng khi nghe quạ kể tình cảnh gia đình nghèo, một mình phải đi làm nuôi đàn con dại, thằng bé thương tình buông tha quạ.

Trước khi bay đi, quạ nhả trong miệng ra một viên ngọc và nói:

– Xin tặng cậu viên ngọc này gọi là chút quà tạ ơn. Nhờ viên ngọc này, cậu ước gì được nấy

Thằng bé vui mừng cầm lấy viên ngọc và ước liền:

– Ước gì ta có một con trâu.

Tức thì một con trâu to béo hiện ra. Nó dắt trâu về trả chủ rồi xin nghỉ việc.

Sau đó nó cầm viên ngọc trong tay và ước:

– Ước gì ta có ngôi nhà đẹp để ở.

Tức thì một ngôi nhà đẹp hiện ra. Thằng bé được thể ước luôn:

– Ước gì ta có một người vợ đẹp.

Quả nhiên, trong làng có cô gái trẻ đẹp đến xin làm vợ.

Nhờ viên ngọc, hai vợ chồng ước gì được nấy. Cuộc sống vật chất đầy đủ toàn vẹn. Nhưng người vợ có tính tham lam. Riêng mình sung sướng chưa đủ, nàng muốn cho cả gia đình bố mẹ mình cũng được sung sướng nữa.

Vì vậy, thừa lúc chồng đi vắng, nàng đánh cắp viên ngọc quý rồi bỏ về nhà bố mẹ.

Thằng bé về nhà thấy mất cả ngọc lẫn vợ, ngồi ôm mặt khóc. Ông Bụt hiện ra hỏi lý do.

Nghe thằng bé kể đầu đuôi câu chuyện, Bụt liền bảo:

– Thôi đừng khóc nữa! Để ta có cách giúp con.

Nói xong, Bụt đưa nó hai bông hoa, một bông trắng một bông đỏ và dặn:

– Nghe đây! Con đem bông hoa trắng trồng trước nhà vợ con. Nhiều chuyện tức cười sẽ xảy ra sau đó. Và họ sẽ phải cầu cứu tới con. Lúc ấy, con sẽ dùng bông hoa đỏ để cứu họ.

Thằng nhỏ làm theo lời Bụt dặn. Nó đem bông hoa trắng trồng ngay trước cửa nhà vợ. Bông hoa xông ra một mùi thơm khác thường, khiến cả nhà bên vợ xúm lại ngửi. Nhưng lạ thay, vừa ngửi xong, mũi người nào người nấy cứ từ từ dài ra như cái vòi voi, trông thật tức cười.

Thằng nhỏ nghe tin, đến nhà vợ hỏi thăm. Bố vợ nó ra gặp và nói:

– Con ơi! Không biết nhà ta có tội gì mà bị Trời phạt như thế này. Thật xấu hổ quá.

Nó trả lời:

– Tại vợ con đã ăn cắp viên ngọc quý của con đó.

Nghe vậy, ông ta hối lỗi, sai trả lại viên ngọc và bảo con gái mình về ở với chồng.

Bấy giờ thằng nhỏ mới lấy bông hoa đỏ ra cho mọi người ngửi. Tức thì mũi mọi người co lại bình thường như trước.

Hai vợ chồng lại sống hòa thuận với nhau và sinh được nhiều con cái.

Đọc [truyện cổ tích Việt Nam hay nhất](#)